

der og Spørgsmaal i Forbindelse med Koordinationen af Industripolitikken Verden over. Blandt de paatrængende Problemer, Raadet ikke havde skænket tilstrækkelig Opmærksomhed, var efter hans Opfattelse endvidere den øjeblikkelige Brændselsnød, Transportvanskelighederne og Indvandringsspørgsmaalet. Han udtalte iøvrigt sin Utilfredshed med, at Argentina ikke var repræsenteret i nogle af Raadets Kommissioner.

Saudi Arabiens Delegerede, der sluttede sig til de danske Bemærkninger vedrørende Anvendelsen af videnskabelig Forskning, gik iøvrigt bl. a. ind for, at alle Folkeslag skulde have Adgang til Verdens Levnedsmidler, at Raadet skulde opmuntre videnskabelig Forskning til Fremme af Landbrugets Udvikling, og at Kampen mod Sult og Nød skulde føres internationalt. Han støttede Verdensfagforbundets Forslag vedrørende dets Forbindelse med Raadet.

De Forenede Staters Delegerede skønnede, at Verdensfagforbundet allerede havde faaet tilstrækkelig mange Muligheder for en effektiv Forbindelse med Raadet, og var derfor, som den engelske, mod at give det yderligere Rettigheder.

Ogsaa den hollandske Delegerede gik imod det af Sovjetunionens Delegerede i Overensstemmelse med den franske Delegation og Verdensfagforbundets Ønsker fremsatte Ændringsforslag.

Om sidstnævnte Forslag udspandt der sig som foran omtalt en Diskussion mellem Englands, Frankrigs og Sovjetunionens Delegerede, og en Afstemning om den i to Dele blev nødvendig. Ved denne faldt det mest omstridte Forslag, nemlig det vedrørende Adgang for Verdensfagforbundet til mundtlig at fremsætte Udtalelser i Raadet, medens Forbundet fik Hjemmel til at foreslaa Emner taget op paa Raadets foreløbige Dagsorden.

Som Følge heraf fremsatte De Forenede Staters Delegation Forslag om, at

alle Organisationer i Kategori A skulde have samme Ret — altsaa for Tiden foruden Verdensfagforbundet den internationale kooperative Alliance, det amerikanske Fagforbund og det internationale Handelskammer. Efter en lang Diskussion blev dette vedtaget i Kommissionen.

En argentinsk Resolution, hvorved tilsvarende Rettigheder, som var givet de internationale, ogsaa vilde tilfalde væsentlig nationale sydamerikanske Arbejderorganisationer, blev forkastet.

Da Kommissionens Beretning kom til Forsamlingen, indbragte Sovjetunionens Delegation et Ændringsforslag af samme Karakter, som det, der var fremsat i Kommissionen, og hvorefter Verdensfagforbundet skulde have samme Ret som »de særlige Institutioner« til at foreslaa Emner for Raadets Dagsorden, ligesom det skulde kunne fremsætte mundtlige og skriftlige Redegørelser for dette i Sager af Interesse for Forbundet.

Den engelske Delegation bekæmpede som i Fælleskommissionen dette Forslag, navnlig paa Basis af Pagtens Art. 70 og 71, som skelnede mellem de særlige Institutioner og de ikke-regeringsmæssige Organisationer, medens Resolutionen, hvis Ændringsforslaget vedtoges, vilde ophæve denne Forskel.

De Forenede Staters Delegerede sluttede sig til Modstanden mod Sovjetunionens Ændringsforslag, idet han ogsaa inddrog Pagtens Artikel 69, som omtalte Adgangen for en Medlemsstat, der ikke var i Raadet, til at deltage i dets Forhandlinger i Sager, der særligt interesserede dem. Han advarede desuden mod at overbebyrde Raadet, der let kunde komme ud for at skulle behandle propagandamæssigt konkurrerende Forslag.

Sovjetunionens Delegerede forsvarede sin Delegations Ændringsforslag med særlig Fremhævelse af den Betydning, det vilde have at drage Nytte af Verdensfagforbundets Indsigt.

Den Resolution, der udtrykte Anerkendelse af Raadets Arbejde, blev ved-